

KORCSOG BALÁZS

**A 2005-ÖS ÉV
ESEMÉNYEINEK
TÖRTÉNELMI SZIMPTOMATOLÓGIAI
VIZSGÁLATA**

A mai összejevetel azon a címen lett meghirdetve, hogy mi történt velünk 2005-ben, a 2005-ös év során. Ezzel kapcsolatban könnyen fölmerülhet az emberben Winston Churchillnek azon elhíresült szólása, miszerint „nem ígérhetek mást, csak vért, verejtéket és könnyeket”.¹ Elég nehéz feladat mintegy bő órában összefoglalni az elmúlt több mint 8700 óra történéseit, vagyis a 2005-ös esztendő eseményeit, de ennek ellenére megpróbáljuk ezt valahogyan áttekinteni.

Ez az időszak, amiben vagyunk, a karácsonyi tizenketted, a tizenkét, ill. tizenhárom szent nap és szent éjszaka időszaka. Most a negyedik nap, ill. az ötödik szent éjszaka idején vagyunk. Ez az időszak az, amikor az óév végével és az új esztendő közeledtével döntő fontosságú, hogy az ember az elmúlt évre mintegy visszatekintszen, hogy szellemileg mintegy áttekintse azt. Itt a **Rückschau** fogalmát említhetjük, átvittebb, általános értelemben és konkrét szellemi, iskolázási gyakorlatként is. Tehát a 12 /13 szent nap és éjszaka valójában ennek az éves Rückschaunak, ennek a **szellemi visszatekintésnek, éves áttekintésnek az időszaka** kell hogy legyen. Ezt az éves visszatekintést több szinten végezhetjük el és kell is elvégeznünk. Fontos hangsúlyozni, hogy mindenkinek magának. Tehát itt most én bizonyos szempontokat fogok mondani, és bizonyos megállapításokat teszek majd, és kérdéseket vetek föl, de igazából ezt a munkát mindenkinek magának kell ezalatt a szent időszak alatt elvégeznie, ahogy mondtam, különböző területeken. Mindenkinek számot kell vetnie ilyenkor a családi életével, a magánéletével, hogy a saját, személyes magánéletében, családján belül ez alatt az év alatt milyen jelentősebb események történtek. Meghalt-e valaki a családban, született-e valaki a családban, ment-e át mondjuk nagyobb betegségen valaki, ilyen jelentősebb eseményeket érdemes átgondolni. Az embernek a munkájával, a munkahelyével kapcsolatban is érdemes ugyanezt megtennie. Itt a Társaságban fontos, hogy a Társaságon belüli évvel számot vessünk. Tehát hogy kik azok, akik ebben az esztendőben, az idők fordulója utáni 2005-ös évben, tehát a Föld életének 2005. napján távoztak közülünk; hogy kik ezek a tagjaink és kedves barátaink, akik természetesen itt vannak velünk és itt vannak közöttünk – ekkor is, így is gondoljunk rájuk. És hogy ugyanakkor kik azok, akik ebben az évben csatlakoztak hozzánk, tehát 2005-ben kerültek a Társasághoz. Érdemes ilyen dolgokkal is számot vetnünk. Az éves Rückschaut, ezt az éves áttekintést érdemes politikai vagy világtörténelmi szempontból, akár a belpolitikai, akár a külpolitikai, úgynevezett globális események szempontjából végignézni. Ugyanakkor fontos azt is tudatosítani, hogy amikor egyfajta politikai éves visszatekintést végzünk, akkor az semmiképpen sem szabad, hogy politizálást jelentsen, pártpolitizálást meg végképp nem. Tehát itt **az események szimptomaként való felfogását** kell gyakorolnunk és az egész évet ilyen szempontból kell végignézni, tehát semmiképpen sem politikai, ne adj isten pártpolitikai szempontból kell áttekintenünk azt. Itt én most az egész világot érintő eseményekre fogok koncentrálni, lesznek hosszabb-rövidebb kitérők természetesen, tehát hogy melyek azok az események, amelyek Földünket és a világtörténelmet ebben az évben leginkább befolyásolták és meghatározták. Ahogy azt már említ-

tetem, bizonyos megállapításokat fogok tenni, de mindaz, amit itt elmondok, az mégiscsak egy áttekintés vagy vázlat lesz. Tehát ezt az évet igazából mindenkinek önmagában kell az említett különböző szempontokból végigtekintenie, mintegy végigelemeznie. Itt én inkább kérdéseket fogok felvetni és néha csak bizonyos utalásokat teszek, de mindenkire magára van bízva, hogy ezekből bizonyos következtetéseket levonjon, hogy az itt elhangzó vagy fölvetett dolgokat továbbgondolja és az esetleg fölmerülő kérdésekre és problémákra a maga számára valamilyenfajta választ találjon.

A modern szellemtudománynak és az antropozófiái életnek, az antropozófiái munkának, valamint az iskolázásnak is szerves része kell hogy legyen **az év menetével, az év folyásával való együttélés**. Az év menetével, az év folyásával kétféle értelemben is együtt élhetünk. Együtt élhetünk természeti szempontból, a természeti ciklusok szempontjából élhetünk együtt az év körforgásával, ez tehát az évszakok váltakozásával és az év ünnepeinek egymásutánjával való együttélést jelenti. Ugyanakkor nagyon fontos, és tudatosan kell arra törekednünk, hogy az év menete folytán nagyon tudatosan és megfontoltan éljünk együtt ne csak a természeti eseményekkel, az évszakok váltakozásával és az ünnepek egymásutánjával, hanem az év – ha nem is a szűkebb értelemben, de – történelminek vagy politikainak nevezhető eseményeivel, és ezeket próbáljuk valahogy szellemi fénnel telíteni, megmagyarázni és megvilágítani. Ha ilyen munkát végez az ember, akkor ez ugyanúgy az antropozófiái alapgyakorlatok, a legfontosabb ún. alap- vagy mellégyakorlatok szerves részét képezheti, ugyanis az év eseményeivel, tehát történelmi vagy politikai eseményeivel való együttélés remek alkalom az iskolázó, a tanuló számára, hogy először is az egyik legfontosabb dolgot gyakorolja: azt, hogy a lényeges dolgokat megpróbálja valahogy megkülönböztetni a lényegtelen dolgoktól. Tehát hogy a lényeges eseményeket és a lényegtelen, kevésbé jelentős eseményeket valahogyan megtanulja megkülönböztetni. Hogy ugyanúgy, ahogyan a szellemi gyakorlás, az iskolázás során mintegy hátrább lépve magunktól és a világtól, törekedjünk arra, hogy objektíven, távolabbról, egy magasabb nézőpontból lássunk rá, tekintsünk rá az eseményekre, és így saját személyes érzelmeinktől, kötődéseinktől, szubjektív elfogultságainktól függetlenül próbáljuk meg azokat mintegy szellemileg értelmezni. Tehát az év eseményivel való együttélés **a lényeges és a lényegtelen dolgok megkülönböztetését**, a lényeges és a lényegtelen dolgok megkülönböztetésének *képességét* kell hogy jelentse, az objektivitást, a távolságtartást. És itt olyan dolgokat, alap- és mellégyakorlatokat említhetünk, mint a pozitivitás, az elfogulatlanság, az indulatmentesség, ezek mind-mind olyanok, amik e folyamat során, a Rückschauval, az év eseményeinek áttekintése során gyakorolhatóak és elvégezhetőek.

Éves áttekintésem vezérfonala az elmúlt esztendő, tehát a 2004-es év, és a mostani esztendő, a 2005-ös év **eseményeinek párhuzamossága**, illetve a két esztendő között megfigyelhető párhuzamosság lesz. Még mielőtt ennek részleteibe belekezdenénk, bizonyos dolgok már konkrétumok nélkül megállapíthatóak. A 2005-ös év egyik legfontosabb tendenciája történelmi vagy politikai szempontból az, hogy a világtörténelem, a világpolitika eseményeinek nagy része – ugyanúgy, mint ahogyan az az utóbbi években, évtizedekben már megfigyelhető volt – a **közel-keleti és közép-keleti térségre** szorítkozik vagy korlátozódik. Tehát vannak bizonyos erők, bizonyos hatalmak, amelyek nagyon is tudatosan arra törekszenek, hogy az Izraeltól a jelenleg Irakig, de nemsokára majd Iránig terjedő térség legyen a világpolitika és a világtörténelem fő színhelye. Antropozófus tanulmányaink során úgy tanuljuk, hogy ez a térség volt a harmadik nagy kultúrkorszaknak a mai földrajzi területe, tehát az egyiptomi–kaldeus–babiloni kultúrkorszaké, ez nagyjából a Szentföld és a mezopotámiai térség. Ha az év gyakorlatilag bármelyik napján egy híradót végignézett az ember, a külpoli-

tikai hírek nagy része, több mint 50 %-a ezzel a térséggel, tehát vagy izraeli vagy iraki kérdésekkel foglalkozott: az **izraeli–palesztin konfliktussal**, illetve az évek vagy bizonyos szempontból szintén már évtizedek óta zajló **iraki háborúval**. Ez tehát még a további konkrétumok előtt is megállapítható erről az évről, de ez inkább csak egy felvetés a részemről, amin érdemes mindenkinek elgondolkodnia.

A **2004-es és a 2005-ös év között** korántsem véletlenszerű **párhuzamosságokat** figyelhetünk meg. Mindkét esztendő egy meglehetősen intenzív és sűrű, tömör időszakkal kezdődött. Megpróbálok különböző grafikonokat rajzolni, a vízszintes irány mindig az időbeli linearitást, a függőleges irány pedig mindig az események koncentráltóságát és intenzitását jelenti. A 2004-es évet közvetlenül megelőzően, tehát 2003 végén egy hatalmas földrengés rázta meg Irán egyes térségeit, 2003 decemberében. Tehát úgymond egy nagyon erős 2004-es évkezdetet láthattunk. Utána átmeneti, néhány hónapos szünet következett, majd egy tavaszi hullámmal találkozhattunk március, április, május során, 2004-ben. Itt három nagyon fontos eseményt említhetünk: 2004. március 11-én volt a madridi terrortámadás; 2004. áprilisában robbant ki az iraki háború kapcsán az ún. fogolykínzási botrány, ami egyre tovább gyűrűzött; és 2004. májusában volt az Európai Uniónak az eddigi legnagyobb bővítése, ami Magyarországot is meglehetősen szorosán érintette. Ezután egy pár hónapos nyári szünet következett, tehát június, július, augusztus során, majd szeptember legelején mintegy derült égből villámcsapásként két óriási katasztrófa is történt: az egyik a beszláni túszedráma volt, a másik pedig a weimari könyvtár leégése, ami különböző okok folytán jóval kevesebb visszhangot kapott, mégis kulcsfontosságú eseménye volt annak az évnek. És ettől kezdve, tehát 2004. szeptemberétől mintegy nem is hullám- vagy hegyszerűen, hanem mintegy fennsík-szerűen az évnek egészen a legvégéig meglehetősen nagy koncentráltósággal és intenzitással zajlottak az események. Október legvégén írták alá az EU alkotmányát, november elején volt az amerikai elnökválasztás (ifjabb George Bush második győzelmével), november-decemberben zajlott az ún. ukrán válság vagy ukrán választási válság, a bizonyos narancsos forradalom. És 2004. december 26-án, Karácsony másnapján történt az utóbbi idők, de nemcsak az évek, hanem évtizedek, sőt évszázadok egyik legnagyobb, ha nem a legnagyobb természeti katasztrófája, az ún. cunami, az, amit egy szóval így szoktak nevezni, a délkelet-ázsiai szökőár-katasztrófa, több százezer halottal. Sűrített és tömörített formában nagyjából ilyen képet rajzol ki a 2004-es esztendő.²

A 2005-ös év nagyon hasonló ívet rajzol ki. Itt ugyanúgy (a cunami 2004-es év végi bekövetkezése miatt) egy nagyon intenzív évkezdetet láthattunk, és ez sokáig folytatódott, bizonyos értelemben mind a mai napig elhúzódik, hiszen még ma is rengetegen vannak szállás, élelem és ivóvíz nélkül a térségben. Tehát egy nagyon intenzív évkezdet jellemezte a 2005-ös esztendőt is. Utána megint csak egy pár hónapos nyugalom következett, az ember nem is igazán hitte, ha megpróbált együtt élni az év történéseivel, hogy a cunamihoz képest történhet még más jelentős esemény is. Mégiscsak történt: 2005. áprilisa jelentett egy újabb intenzív időszakot. Erről itt nem beszélnék részletesen, mivel ezt már korábban megpróbáltam összefoglalni.³ Annyi bizonyos, hogy 2005. áprilisában meglehetősen sok dolog történt és nagyon koncentráltok az események, itt a Társaságon belül is rengeteg dolog zajlott, és a világban is. Ez az áprilisi hónap volt a 2005-ös esztendő egyik ún. „pápás” hónapja (majd látni fogjuk, hogy az augusztus lesz a másik), amikor Rómában, a Vatikánban, a pápa körül meglehetősen koncentráltok az események. 2005. április 2-án halt meg II. János Pál pápa, 8-án volt a temetése és egy jó hétre, másfél hétre rá össze is ült a pápaválasztó bíborosi testület, április 19-én megválasztották az új pápát Joseph Ratzinger személyében, aki a XVI. Benedek nevet vette fel. Ezzel kapcsolatban is sok mindent érdemes lenne elemezni, de ezt már

másutt megtettem.⁴ 2005 intenzív pápás áprilisa után ismét csak egy nyári szünet következett, viszont ez egy rövidebb nyári szünet volt, mint a 2004-es. Ekkor ugyanis már júliusban kezdődtek megint sűrűsödni az események, és tulajdonképpen július elejétől bizonyos értelemben egészen mostanáig tartottak, november vége táján minthogyha engedtek volna a szorításból a különböző erők, de hát majd meglátjuk, hogyan fognak folytatódni az események. Mindenesetre júliusban megint egy intenzív időszak kezdődött. Július 7-én, Londonban, a metró elleni merényletekkel vagy támadásokkal kezdődött ez az időszak. Ekkor vette kezdetét egy katasztrófa-sorozat, amibe most nem fogok részletesen belemenni, ez különböző víz-katasztrófákat jelentett a 2005-ös év során Amerikában, Európában, de Ázsia-szerte is. Ekkor kezdődött ugyanis a hurrikán-évad, de voltak hatalmas árvizek és pusztítások Kolumbiában vagy itt Romániában, Erdély területén és nagyon sok helyen még. Tehát ezt röviden valamiféle víz-katasztrófa eseménysornak vagy hurrikán eseménysornak nevezhetnénk. Ennek a csúcspontja minden bizonnyal az augusztus végi Katrina hurrikán volt (augusztus 29-én) és jó pár hurrikán volt még, ábécé sorrendben nevezték el őket. Azután annyi hurrikán volt, hogy újból el kellett kezdeni a görög abc betűi szerint elnevezni őket. Volt Rita, Wilma, mindenféle hurrikán volt, de az augusztus 29-i Katrina pusztítása volt a legjelentősebb. Az április után az augusztus volt a 2005-ös év másik „pápas” hónapja, amikor is XVI. Benedek első hivatalos külföldi útja, a németországi (kölni-bonni) pápalátogatás (augusztus 18-22.) kapcsán meglehetősen koncentrálódtak az új pápa – és általában a pápaság és az Egyház – körüli történések. A szeptemberi események közül talán a legfontosabbak a németországi választások voltak, amelyek elhúzódtak egészen november végéig, mivel Németországban is egyfajta választási patthelyzet alakult ki, majd a párhuzamoknál látjuk, hogy ez nagyon érdekes módon rímel a tavalyi, nagyjából ugyanekkor zajló ukrainai választási patthelyzetre. Október elején, 8-án ismét egy hatalmas földrengés rázta meg a földet, ezt egyszerűsített formában kasmíri földrengésnek nevezhetjük. Ez olyannyira jelentős, hogy igazándiból csak a cunami az, ami árnyékot vet erre, amúgy ez az utóbbi évek, évtizedek sőt bizonyos értelemben az utóbbi száz év egyik legjelentősebb földrengése volt, 70 és 80 ezer között van a halottak száma, Pakisztán fővárosa, Iszlámabad közelében volt a földrengés epicentruma. Ott van az a bizonyos vitatott terület, Kasmír, amit két részre osztott Pakisztán és India, és legsúlyosabban a Pakisztánhoz tartozó kasmíri területet érintette ez az októberi földrengés. Az események sora novemberben a franciaországi vagy Párizsból induló lázongásokkal vagy gyújtogatásokkal folytatódott. Ez október végén, utolsó napjaiban vette kezdetét, és majdnem egy hónapon át tartott. Azóta nagyon sok minden történt, szinte minden napra jutott valami jelentősebb esemény, de igazából úgy gondolom, hogy ezek voltak ennek az évnek a legfontosabb eseményei.

És ha (a Rückschau értelmében visszafelé haladva) a 2004-es évet a délkelet-ázsiai szökőár, az ukrán választási válság, az amerikai elnökválasztás, a beszláni túszerzés évének, továbbá a weimari könyvtár égése, az EU keleti bővítése, az iraki fogolykínzások és a madridi terrortámadások esztendejének neveztük, akkor a 2005-ös évet a franciaországi zavargások, a pakisztáni/kasmíri földrengés, a német választási válság, a hurrikánok és a londoni terrortámadások évének, valamint Roger testvér és II. János Pál pápa halála, illetve az új pápa megválasztása esztendejének, a szó szoros (szellemi) értelmében *korszakos* jelentőségű pápaválasztás vagy pápaváltás évének nevezhetjük.

Még egy dolog van, amit azért nem említettem, mert nem fogok róla beszélni, ami ugyanehhez az időszakhoz tartozik, ugyanígy a nyár vége felé, ősz eleje táján vette kezdetét, illetve kezdett elterjedni a világon, ez pedig a bizonyos **madárinfluenza**. Ez egy hatalmas téma, amiről nagyon jó cikkek és összefoglalások jelentek meg: a Goetheanum november ele-

ji számában három nagy cikk jelent meg Michaela Glöckler és két másik antropozófus tollából; ebből a három cikkből kettő az Új Impulzusban is, tehát magyarul is olvasható, ahol a szerzők nagyon részletesen és fontos szellemi szempontok alapján közelítik meg és magyarázzák ezt az eseményt.⁵

A két év között, a **2004-es és a 2005-ös esztendő között** tehát nagyon érdekes **párhuzamokat vagy eseménypárokat** figyelhetünk meg. A 2004. márciusi madridi merényletekkel a 2005. júliusi londoni merényletek alkotnak egyfajta párost. A 2004. áprilisi iraki fogolykínzási botrányal az idei ún. titkos CIA börtönök ügye Kelet-Európában alkot egyfajta párost. A tavalyi amerikai elnökválasztás az idei pápaválasztással állítható párba, nagyon sok hasonlóságot mutat a tavalyi ukrajnai választási válság az idei németországi választási pattlyal. A tavalyi év végi cunaminak a 2005-ös év két nagy természeti katasztrófája feleltethető meg vagy állítható párba vele: az árvíz-katasztrófák és a hurrikánok évadja, konkrétan a Katrina hurrikán pusztítása New Orleans-ban, illetve a kasmíri földrengés. A beszláni merénylettel vagy terrortámadással nagyon sok pontot mutat hasonló vonásokat az október végén kezdődött és novemberben zajló franciaországi gyújtogatási hullám. És még egy esemény van, amit nem említettem, ugyanakkor a 2005-ös év egyik legfontosabb eseménye (ahogy a tavalyi évnek bizonyos szempontból titkos vagy nem akkora nyilvánosságot kapott eseménye volt a weimari könyvtár leégése, Németország egyik szellemi központjában): a 2005-ös év augusztusában halt meg (ez a hónap lesz az, amit a másik „pápás” hónapként emlegethetünk ebben az évben), tehát 2005. augusztusában halt meg Roger atya, Franciaországban (augusztus 16-án, Nagyboldogasszony másnapján). Ez az esemény, Roger atya halála (aki a Taize ökumenikus mozgalomnak volt a megalapítója és szellemi vezetője) ez az esemény ugyanúgy háttérben maradt, nem kapott akkora nyilvánosságot és visszhangot, ugyanúgy, mint a tavalyi év során a weimari könyvtár égése, ugyanakkor szellemi szempontból az év egyik legfontosabb eseménye volt.

2004	2005
ukrán választási válság (nov. 21.-dec. 26.)	német választási válság (szept. 18.-nov. 22.)
beszláni túsdráma (szept. 1-3.)	franciaországi zavargások (okt. 28.-nov. közepe)
weimari könyvtár leégése (szept. 5.)	Roger atya meggyilkolása (aug. 16.)
iraki fogolykínzási botrány (ápr.)	titkos CIA-börtönök ügye (nov.-dec.)
madridi robbantások (márc. 11.)	londoni robbantások (júl. 7.)
amerikai elnökválasztás (nov. 2.)	pápaválasztás (ápr. 19.)
CUNAMI (dec. 26.)	hurrikánok (aug.-szept.) kasmíri földrengés (okt. 8.)

Most egy kicsit részletesebben néhány eseményről. Az áprilisi pápaválasztási eseményeket most nem fogom részletesen elmondani, utánaolvashat mindenki.⁶ A július eleji **londoni metrótámadással** kapcsolatban az az igazán érdekes, hogy ez hogyhogy nem korábban történt meg. A híradásokban a legtöbb helyen az szerepelt, hogy ez az angol ill. brit rendőrség és titkosszolgálatok munkáját dicséri, hogy mennyivel jobbak az amerikaiaknál, ahol ugye már 2001-ben, tehát majdnem négy évvel ezelőtt megtörtént az, amit a briteknek egészen 2005. július 7-ig sikerült elkerülniük. Ez a július 7-ei londoni metrótámadás az angol vagy brit párja a 2001. szept. 11-i New York-i merényleteknek, s bár ahhoz viszonyítva kisebb esemény, de Anglia történetében a II. világháború óta, az 1940-es londoni bombázások óta az angol polgári lakosság ellen ilyen súlyos támadás nem történt.

Roger atya halálával kapcsolatban fölvetnék néhány dolgot. Bizonyos értelemben a 2005-ös év az Ecclesia, tehát az egyház, a pápaság szempontjából is végigelemezhető.⁷ Áprilisban halt meg II. János Pál pápa, és 2005. aug. közepén (két nappal az új pápa első külföldi útja, XVI. Benedek németországi (kölni) látogatása előtt) pedig Roger atya. Ők szoros barátságban és nagyon szoros szellemi kapcsolatban álltak egymással. Roger atyáról nyilván mindenki hallott, annak a bizonyos Taize ökumenikus keresztény megújulási, ifjúsági és szerzetesi mozgalomnak az alapítója és szellemi vezetője volt ő. Roger atya halála igazából azért nagyon jelentős esemény szellemi szempontból, mert a XX. századnak – Pio atya, calcuttai Teréz anya és a tavasszal elhunyt II. János Pál pápa után vagy mellett, szellemi szempontból, bizonyos értelemben – az egyik legnagyobb keresztény szentje ő, függetlenül a hivatalos szentté avatás folyamatától (nyilván mind a négyüket először boldoggá, aztán pedig szentté fogják avatni, ahogy ez már részben meg is történt). Pio atyáról feltételezhető, hogy személyében egy igen jelentős individualitásról van szó: korábbi inkarnációival kapcsolatban most nem mondok neveket, mert az ilyen jelentős individualitások esetében sosem a konkrét névről vagy az inkarnációs sor megnevezéséről, a személyiségek vagy az egyes inkarnációk néven nevezéséről van szó, hanem valójában arról, hogy milyen szerepet töltek be ezek az individualitások és ezek az inkarnációk az emberiség fejlődéstörténetében. És ahogy így csokorban említettem őket, tehát Teréz anyát, Pio atyát, II. János Pál pápát és Roger atyát, és noha csak egyikük kapcsán utaltam korábbi jelentős inkarnációkra, de feltételezhetjük, ahogy II. János Pálról is csak halála után kezdték el mindinkább sejteni vagy érezni az emberek, hogy igazából micsoda hatalmas személyiség, milyen nagy individualitás volt ő, ugyanez áll barátjára és szellemi társára, Roger atyára is. Ez az egyik dolog, amit Roger atya halálával kapcsolatban szerettem volna fölvetni, tehát hogy fontos elhelyeznünk őt a modern kor nagy keresztény szentjeinek sorában.

A másik dolog pedig az, hogy Roger atya nem természetes halállal halt meg. 90 éves korában halt meg, mégpedig úgy, hogy egy elmeháborodott román nő három késszúrással végzett vele esti ima közben. Ennek óriási jelentősége van, hogyha ezt megpróbáljuk szellemi szempontból megközelíteni. Túl a dolog rémséges voltán, tehát hogy miért kell egy szerzetest, miért kell egy öreg szerzetest, miért kell egy imádkozó öreg szerzetest egy késsel leszúrni, tehát túl a dolog pusztán borzalmán, hogyha szellemi szempontból vizsgáljuk ezt a kérdést, akkor valójában itt azt kell megnéznünk, hogy mi lehetett a célja azoknak – és ezt itt ki kell mondanunk és néven kell neveznünk – hogy mi lehetett a célja azoknak a *démoni erőknek*, akik megszállták ezt a bizonyos román nőt, tehát akik ezt az elmeállapotot úgymond kisugározták rá, vagy hogy miféle sugallatokat inspiráltak ezek az erők, hogy ezt a 90 éves, imádkozó, öreg, keresztény szerzetest egy késsel leszúrja. A démoni erők, illetve az őket szolgáló vagy őket képviselő sötét vagy fekete páholyok nyilvánvalóan ugyanúgy tisztában vannak az emberi fejlődés és a Földfejlődés menetével, mint ahogy a világos vagy fehér pá-

holyok. Ugyanúgy tisztában vannak az inkarnáció törvényszerűségeivel is. Ha ilyen szempontból vizsgáljuk a dolgot, akkor felmerül a kérdés, hogy miért is kellett egy 90 éves, öreg keresztény szerzetest három késszúrással megölni. A szellemtudományos irodalomból tudjuk, hogy ha fiatalon ölnék meg valakit, ha fiatalon végeznek egy nagy individualitással, akkor a szellemi világ törvényei szerint az az individualitás hamarosan újból inkarnálódni fog. Ezért tartották pl. Kaspar Hausert életben. Bár teljesen embertelen és eltorzított formában, torz körülmények között tartották és nevelték fel őt, de mégis életben hagyták, mégpedig azért, mert akik ezt tették vele, azok tudták, hogy ha megölnék Kaspar Hausert, akkor az a nagy individualitás, aki benne inkarnálódott, rövidesen újra inkarnálódna, ezért nem lehetett őt megölni. Akik ennek az elmeháborodott román nőnek sugallták, inspirálták Roger atya meggyilkolását, azok a sötét hatalmak, azok a démoni erők is nyilvánvalóan szem előtt tartották az inkarnációs törvényszerűségeket. Tehát Roger atya halálának, pontosabban 90 éves korában történt meggyilkolásának szellemi hátterében az egyik szál, az egyik mozgatórugó az ezekkel az inkarnációs törvényekkel való manipuláció, valamiféle sötét, okkult machináció volt. Ez okozhatta, hogy az a jelentős individualitás, aki – Pio atyához, Teréz anyához és II. János Pál pápához hasonlóan – Roger atyában is lakozott, egy ilyen bestiális bűnténynek esett *áldozatul*.

A következő fontos eseményre egy nagy ugrással áttérve: a **Katrina hurrikán**, és általában a hurrikánok. Ezzel kapcsolatban azt nagyon fontos végig gondolnunk és tudatosítanunk, hogy augusztus 29-én New Orleans városa szinte teljes egészében, tehát úgy, ahogy van, elpusztult. Itt ugye a jazz fővárosáról és szülővárosáról van szó, ami eredetileg egy francia kikötőváros volt. Ennek nagyon nagy jelentősége van. New Orleans bizonyos értelemben a latin-amerikai, tehát a spanyol, a francia és az afro-amerikai vagy fekete elemnek a keveredése azon a területen, tehát az USA déli részén: New Orleans a spanyol, a francia és a fekete kultúra amerikai olvasztótégelye. Ez az egyik dolog, amit ezzel kapcsolatban fontos hangsúlyozni, tehát hogy New Orleans, ez az eredetileg francia kikötőváros szinte teljes egészében elpusztult 2005 augusztusának végén. A másik dolog pedig az, hogy a hurrikánokkal kapcsolatban azt érdemes végiggondolni, hogy mik is ezek valójában: honnan jönnek és hová tartanak? A hurrikánokról azt kell tudni, hogy a nyári–ősz időszak az idényük, ez a hurrikán-évad: mindig május idején tartanak egy nagy hurrikán-riadót az Egyesült Államokban, és a nyár közepe és vége felé kezdődik el a hurrikán-idény, és valamikor az ősz folyamán szokott tetőzni, amúgy minden évben, de ez a 2005-ös hurrikán-évad azonban szinte páratlan az Egyesült Államok történetében, ezért is nevezik az USA-ban ezt az esztendőt a hurrikánok évének.

A **hurrikánok** az Atlanti-óceán fölött keletkeznek, mégpedig Afrika nyugati partjainál. Tehát Afrika közép-nyugati partjai felől indulnak, és tartanak Amerika felé: a Mexikói-öböl, Florida és az Egyesült Államok keleti partjai felé. Itt három tényezőt fontos figyelembe vennünk: Afrikát, az Atlanti-óceánt és Amerikát. Tehát ha a hurrikánokat próbáljuk valahogy szellemi szempontból megközelíteni, akkor ez a három tényező lehet a hurrikánok kulcsa. Tehát hogy Afrika közép-nyugati partjaitól indulnak, tehát bizonyos értelemben Afrikát mintegy összeköti Amerikával. Tehát igazából a hurrikánokban minthogyha annak a képét látnánk, mintha egy olyan képet látnánk bennük, ami egyrészt összeköti egymással az Atlanti-óceánt – és áttételesen, közvetve pedig, az ott elsüllyedt atlantiszi kontinens révén, szellemileg mintegy Atlantiszt – és Amerikát köti össze, egyfelől. Másfelől pedig Afrikát köti össze Amerikával. És itt most egy olyan kérdést vetnék föl, amelyet ismét csak mindenkinek magának kell majd továbbgondolnia. A kérdés pedig az, hogy ezek a hurrikánok nem az Afrikából Amerikába tartó rabszolgaszállító hajók útját követik-e. Tehát hogy ezek a hurriká-

nok vajon nem az Afrika fekete lakosságát annak idején erőszakkal, rabszolgának Amerikába hurcoló hajók pályáját követik-e, vagy írják-e mintegy újra. Tehát a hurrikánokban mindenképpen egyfajta Afrika–Amerika viszonyt, és egyfajta Atlanti-óceán–, illetve Atlantisz–Amerika viszonyt kell látnunk. A hurrikánok kérdését valahogy így közelíthetjük meg.

A **kasmíri földrengésről** nem fogok részletesen beszélni, egyrészt mert a különböző természeti katasztrófák és elemi csapások szellemi magyarázatáról Rudolf Steiner is több alkalommal beszélt: többek között a Karma-ciklusokban, valamint a *Szellemtudományos ember-tanban* is egy külön fejezet, illetve előadás szól a földrengések szellemi hátteréről.⁸ Továbbá Steiner nyomán magam is valamiféle kísérletet tettem a 2004 végi cunami kapcsán az ilyen természeti jelenségek egyfajta megközelítésére.⁹

Tehát itt most a kasmíri földrengésbe nem megyek bele részletesen, ahogy a **németországi választási válság**ba sem. Erről terveim szerint az év eleji előadásokban minden bizonnyal lesz szó, ott a magyar antropozófia kapcsán azt hiszem, elég sokat fogok beszélni a németekről, a németsegről, Németország szerepéről, történetéről, és ott részletesebben vissza lehet majd arra térni, hogy igazából mi is a szellemi jelentősége annak, hogy nagykoalíció született Németországban, tehát a német jobboldal és baloldal összefogott és együttesen alakított kormányt. Ahogy minden országban, úgy Németországban is „színezik” a pártokat: Németországban feketére és pirosra (hogy a zöldekről már ne is beszéljünk), a két nagy párt ott fekete és vörös: a feketék, a jobboldaliak, a kereszténydemokraták nagykoalícióra léptek a piros vagy vörös színnel jelölt német baloldallal, a szociáldemokratákkal. Egyrészt. Másrészt hogy mi annak a szellemi jelentősége (a nagykoalíció mellett, illetve bizonyos szempontból azon túlmutatóan is), hogy első ízben Németország történetében női kancellárja van Németországnak. Azt hiszem, ennek nagyon komoly jelentése és jelentősége van, itt ez most csak utalás szinten hangozzék el. Az év elején erre talán majd még visszatérünk.

Amiről még egy kicsit részletesebben, egy pár mondat erejéig szeretnék szólni, azok a bizonyos október végén kezdődött, november folyamán zajló **franciaországi zavargások** és gyújtogatások. Ez egy olyan eseménysorozat volt, ami remek gyakorlat vagy iskolázási lehetőség volt, ha valaki próbálta így megközelíteni az eseményeket. Mégpedig olyan szempontból, hogy itt a napok, hetek telével kezdett erről a történésről kiderülni, hogy ez egy milyen horderejű esemény. Minden héten történnek gyújtogatások Franciaországban, minden évben több száz autót felgyújtanak, de igazából csak ahogy teltek a napok, október végétől, csak az idő multával lehetett valahogy látni vagy érzékelni, hogy ez nem a „szokások” gyújtogatás, hogy itt egyszerűen nem arról van szó, hogy részeg fiatalok felgyújtanak néhány autót valamelyik francia külvárosban, hanem itt egy sokkal jelentősebb eseményről van szó. Ugyanakkor fontos azt is látnunk, hogy ezek az események, noha ilyen intenzitással csak október végén kezdődtek, de nagyon komoly előzményei voltak. Hogyha ezt mintegy visszakeresjük, akkor egészen konkrétan rá lehet találni két hónapra, és ez a két hónap (és megint csak egy félve tett zárójeles utalás), ez a két hónap pedig az április és az augusztus, furcsa módon tehát az ún. „pápás” hónapokkal áll nagyon szoros összefüggésben ez a franciaországi eseménysor. Ugyanis már korábban is voltak hatalmas tüzek Párizsban, az első éppen április közepén, tehát II. János Pál pápa halála és a pápaválasztó konklávé összeülése között. A második pedig, meglehetősen döbbenetes módon, éppen augusztus 29-én, tehát azon a napon, amikor az egykori francia kikötővárosra, New Orleans-ra lecsapott a Katrina hurrikán. Ekkor voltak azok a bizonyos munkásszálló- vagy menekültszálló-tüzek Párizsban, ahol szintén több ember meghalt és nagyon sokan megsérültek. És igazából erre az összefüggésre mintegy csak visszamenőleg, utólag lehetett figyelni, tehát augusztusban még nyilván nem lehetett tudni, hogy itt korántsem egyszerű tüzesetekről van szó, hanem valójában ezek

egy későbbi, sokkal nagyobb jelentőségű vagy horderejű eseménynek mintegy az előzményei. A franciaországi lázongások Párizs külvárosaiból indultak, majd tovább terjedtek Franciaország több városába (egyres híradások már egyenesen polgárháborúról beszéltek Franciaországban), majd később a Benelux-államokra és Németországra is kiterjedtek, tehát Európa-szerte több helyen voltak ilyen zavargások, többnyire külvárosokban, többnyire franciaországi bevándorlók vagy vendégmunkások, illetve azok gyereki kezdtek gyűjtogatni. Egy francia politikus, talán a magyar származású belügyminiszter tett egy olyan megállapítást, amelynek fontosságával szerintem ő maga sem volt teljesen tisztában, amikor ki mondta, hogy ezek az események valójában 30-40 évvel ezelőtti eseményeknek a következményei vagy folytatásai. A 30-40 év kapcsán egyrészt a 33 éves ciklusok, a 33 éves (krisztusi) periodicitás merülhet fel az emberben, másrészt a franciaországi események kapcsán, Párizs kapcsán felmerülhet 1968, az 1968-as párizsi események. És még valami felmerülhet, ami talán még szorosabb összefüggésben van ezzel, ez pedig Algéria, az algériai háború és annak mindenféle torz következményei, amelyek ilyen formában csapódhattak-csapódhatnak le Franciaországban. (Az október végi, novemberi franciaországi zavargásoknak a december közepén Syneyben zajló ausztráliai zavargások voltak az „utóregészei”.)

Még egy dolog van, amit külön nem említettem, ugyanakkor azt hiszem, hogy szellemi szempontból nagyon fontos a 2005-ös évvel kapcsolatban, ez pedig Románia. Erről most nagyon röviden, mert az idő szűke miatt most nem mehetünk bele részletesebben. **Románia szerepe** meghatározó és az elkövetkező években még inkább meghatározó lesz Európa történetében. Ugyanakkor azt is éreznünk és tudnunk kell, hogy bizonyos szempontból, tehát szellemileg talán kimondhatjuk vagy megkockáztathatjuk kimondani azt, hogy Románia Európának a legsötétebb országa, hogy Románia jelenleg Európa legsötétebb zuga. Ezzel kapcsolatban is természetesen tartózkodnunk kell a szélsőségektől, és semmiképpen sem szabad ebbe a szellemi megvilágításba semmiféle nacionalista érzelmeket belevinni, mert Magyarország Trianon kapcsán, Erdély kapcsán nagyon szoros érzelmi szálakkal is kötődik Romániához. De ettől függetlenül bizonyos megállapításokat azért lehet, sőt talán kell is tennünk, bizonyos következtetéseket szellemi szempontból le lehet, és le is kell vonnunk. Ami Románia kapcsán nagyon fontos a 2005-ös évben... Nehogy félreértés legyen: Románia egy jobb sorsra érdemes ország, a román egy jobb sorsra érdemes nép, és ott ugyanúgy jobb sorsra érdemes emberek élnek, csak hogy már évtizedek, sőt évszázadok óta – és ennek különféle okai vannak, de mindenképpen – egyfajta szellemi sötétség uralkodik azon a területen. Aki járt már Romániában, az tudja, hogy miről beszélek. Egyrészt. Másrészt pedig aki látta a híradóban a madárinfluenzáról szóló tudósítások között azokat a képsorokat, hogy Romániában a megsemmisítendő szárnyasokat *élve* tömködik a kukákba, az képet kaphatott erről, az megérezhetett, megsejthetett valamit ebből a szellemi sötétségből. (Az ember egyik fontos fokmérője, hogy miként bánik az (öt szolgáló és a környezetében élő) állatokkal.)

Három eseménnyel kapcsolatban van nagyon fontos szerepe Romániának a 2005-ös évben. Az egyik a madárinfluenza: tulajdonképpen azt mondhatjuk, hogy a madárinfluenza európai gócpontja Romániában található (a madárinfluenza eddig inkább a távol-keleti és délkelet-ázsiai térségben volt elterjedt). A másik, hogy bár az árvizek kapcsán nagyrészt a hurrikánokról beszéltem, de a 2005-ös árvízkatasztrófák egyik legnagyobb érintettje Románia és azon belül is Erdély volt. A harmadik pedig, noha jóval áttételesebb módon, de az a bizonyos elmeháborodott román nő, aki nyilván démoni, sötét inspirációk hatására végzett Roger atyával. Bizonyos szempontból ez is ugyanebbe a 2005-ös romániai vonulatba sorolható.

Az eddigiekben egy rövid áttekintést próbáltam adni a 2005-ös évről: ha így tekintünk az év eseményeire, akkor ez egy katasztrófa-sorozatnak tűnik, de itt nagyon komoly dolgok vannak a háttérben. Most Szergej O. Prokofjev-től szeretnék idézni, mégpedig szó szerint. Hogyha az ember heteken vagy hónapokon át foglalkozik egy szöveggel, nyilván el tudja mondani annak tartalmát, össze tudja foglalni azt, de én most itt szellemi szempontból nagyon fontosnak tartom, hogy szó szerint idézzek Prokofjevnek egy bizonyos nagy tanulmányából, ez pedig a *Szembesülés a Gonosszal és legyőzése a szellemtudományban – A Jó Alapkőve* című monumentális Prokofjev-tanulmány.

„Egyre erősebb mértékben észlelhető az aszuri erők, a földfejlődésen belül az emberi Én fő ellenségeinek működése. (...) Ennek az a következménye, hogy az emberi Ént állati, ember-alatti erők kerítik hatalmukba, amelyek nem ismernek sem morált, sem lelkiismeretet, sem együttérzést, és gyakorlatilag mindenre képesek. (...) Ebből következően az emberben nemcsak az a meggyőződés él, hogy az állattól származik, ahogy az a 19. század »tudományos« materializmusát inspiráló ahrimáni szellemek hatására elterjedt, hanem »Aszur és se-regének hatására« komolyan is fogja venni ezt a nézetet és aszerint fog élni. »Más szóval: az ilyen világnézetet valló emberek úgy is fognak élni, mint az állatok: le fognak sülyedni az állati ösztönök és az állati szenvedélyek szintjére.«¹⁰

„Szorot és az őt szolgáló aszuri szellemek szándéka nemcsak az, hogy elszakítsa az embert a szellemi világtól (...), hanem vad gyűlöletet akar szítani az emberben a szellemi világ ellen. (...) A Szorot démonai által megszállott emberekre jellemző lesz a gyűlölet minden ellen, ami az igazi szellemtől ered. »Még a 20. század vége előtt meg fog mutatkozni Szorot – írja Rudolf Steiner. Számos emberben fog megmutatkozni mint olyan lény, aki megszállotta őket. Lesznek olyan emberek, akikről mások nem fogják elhinni, hogy igazi emberek. (...) Külsőleg hatékony, erőteljes természetük lesz, arcvonásaik mérgesek, érzelmeiken a pusztítás szenvedélye uralkodik. Arcuk külsőleg állati pofára fog emlékeztetni. A Szorot-embereket külsejük szerint is meg lehet majd ismerni, mert nemcsak a legszörnyűsebb módon gúnyolnak ki majd mindent, ami szellemi, hanem le is akarják azt küzdeni és a sárba taposni.« (GA 346, 1924. szept. 12.) Ha körülnézünk, már most is megfigyelhetünk olyan embereket, akiknek láttán felmerülhet bennünk a kérdés: egyáltalán milyen mértékben tekinthetők »igazi embernek«, és nem megtestesült démonoknak vagy emberarcú vadállatoknak? (GA 346, 1924. szept. 15.) [Aki járja a pesti utcát, az nyilván tudja, hogy Prokofjev itt miről beszél. Ennek különböző típusait mindnyájan megfigyelhetjük jártunkban-keltünkben: itt pl. azokról a különböző kopasz, „kigyúrt” testalkatú, emberszerű lényekről van szó, akik feltűnően vastag arany-nyakláncot hordanak, fehér atlétatrikóban vezetik a fekete luxus Mercedesüket, és harci kutyát vesznek maguknak. De egyéb különféle (Prokofjev által is) ember-alattinak nevezett típusok is ide tartoznak.] Ez mindenekelőtt olyan bűntettek elkövetőire vonatkozik, akik a 20. század utolsó negyedében mintegy tömeges jelleget öltöttek. Elég, ha két tünetet említünk: a terrorizmust és a gyerekek ellen elkövetett szörnyűségeket. Az előbbi esetben általában állati ösztönöktől vezetett (gyakran ál-vallásos) fanatikus akaratról van szó; az utóbbi esetben pedig egy démoni lény foglalta el az emberi Én helyét.”¹¹

„Ami [a 20. század folyamán] a bolsevizmusban és a nemzetiszocializmusban megjelent, az úgyszólván »érett gyümölcs« volt a Gonosz világfáján. (...) **Ma azonban a Gonosz egészen új megjelenési formáival szembesülünk**, amelyek csak most hatolnak be az emberiség fejlődésébe, és még kialakulásuk kezdetén állnak. (...) Ma a legradikálisabb Gonosz közvetlenül, minden külső eszköz nélkül be tud hatolni az emberbe, le tudja igazni, olyan vak eszközzé tudja tenni az embert, akinek nincs sem lelkiismerete, sem erkölcsi érzéke, sem meggyőződése. Ebből következően az emberek nem téves meggyőződésből vagy ideológiá-

ból, nem önzésből, pénzsóvárságból vagy egyéb vágyak kielégítése céljából követik el rémtetteiket, hanem a **gonosz** egyszerűen a **Gonosz kedvéért teszik**, értelmetlenül, ésszerű vagy érzelmi okok nélkül, megmagyarázhatatlanul. Az ilyen gonosztettek normális értelemmel felfoghatatlanok, bonyolult pszichológiai elméletekkel is megfejtethetlenné, és a jelenlegi civilizáció eszközeivel nem is lehet kiiktatni vagy leküzdeni ezeket, mert forrásaik nem ebben a világban, hanem az ember-alatti világban erednek. Ez jól látható a leghatalmasabb, technikailag legfejlettebb államok [az Egyesült Államok] tehetetlenségének példáján a terrorizmussal szemben, azaz egy démonok által megszállt személlyel szemben. (...) Ahogy azt a ma ellene folytatott küzdelem is mutatja, **a terrorizmust nem lehet az eddigi, ismert eszközökkel legyőzni, hanem kizárólag szellemi eszközökkel**. Azonban a mai terrorizmus csak előfutára annak, ami a közeljövőben ránk szakad. (...) Az Antikrisztus serege olyan iszonyú megpróbáltatások elé állítja majd az embereket, amelyek mellett elhalványulnak a 20. század borzalmai.”¹²

Végezetül. Az eddigiek során rossz dolgok, gonosz események egymásutánját voltam kénytelen már a tavalyi esztendő és most az idei év kapcsán is elmondani. Ezeknek az eseményeknek ugyanakkor nagyon fontos szerepük és jelentőségük van az emberiség fejlődésében. És ezekre kell megpróbálni valamilyen szellemi magyarázatot találni. Az éves Rükschauval kapcsolatban ugyanakkor említettem a szellemi iskolázást, a gyakorlást. Tehát hogy az év eseményeinek áttekintése során lehetőségünk van arra, hogy gyakoroljuk az elfogulatlanságot, az indulatmentességet, az objektivitást. De még egy nagyon fontos dolgot bele kell vinnünk ebbe, ez pedig a pozitívitás. Tehát hogy az itt felsorolt rossz, gonosz: rossz vagy gonosz, rossz és gonosz eseményekkel kapcsolatban, azokkal szembe valami nagy jót tudjunk állítani. Tehát hogy valami jót vigyünk bele a világba. Ennek az egyik, korántsem a legmagasabb formája vagy lépcsőfoka, de mindenképpen megkerülhetetlen és átugorhatatlan lépcsőfoka a felismerés, az események egyfajta szellemi áttekintése. Hogy az éves visszatekintés során megpróbáljuk a lényeges dolgokat megkülönböztetni a lényegtelentől. Annak, hogy a rosszal valami jót, valami nagy jót kell szembeállítanunk, több megnyilvánulási formája van. Egyrészt tudjuk, hogy mai korunkban nem elég nem ártanunk, tehát nem elég az, hogy nem teszünk rosszat: hanem jót, valami jót kell tennünk, jót kell cselekednünk. Valami jó impulzust kell belevinnünk a világba. És ily módon kezdhető el, ily módon tehető jóvá – a szó szoros értelmében – tehető jóvá a világ.

Nem véletlenül utaltam Prokofjevnek erre a bizonyos nagy tanulmányára, ennek a második része ugyanis *A Jó Alapköve*. És itt azt mondja Prokofjev, hogy igazából a Karácsonyi Gyűlés, a Karácsonyi Gyűlésen megalapított, újjáalapított Általános Antropozófiai Társaság Alapköve és a hozzá kapcsolódó Alapkő-meditáció az egyik olyan eszköz, amely nagyon fontos és nagyon hatékony lehet a Gonosszal szembeni harcban, amelyet szembeállíthatunk vele. Pontosan azért, mert az Alapkő és az Alapkő-meditáció nem ebből a világból való, nem a bitorló fejedelem, Ahrimán világból való, neki nincsen semmi része benne.

Churchill szavaival kezdtem a mondandómat. Ezek után a borzalmak után csak az vigasztalhat bennünket, hogy mindez csak egyre rosszabb lesz, tehát a jövő évre sem ígérhetek semmi mást, semmi jót. Jóslásokba nem fogok, nem szeretnék most bocsátkozni, de anynyi bizonyos, hogy nagyon nehéz év, évek *mögött* állunk, ugyanakkor nagyon nehéz év és nagyon nehéz évek *előtt* állunk, nagyon nehéz év és évek állnak előttünk, várnak ránk. A 2006-os esztendő választási év lesz Magyarországon, sajnos. Az ellenerők a különböző pártok ellentéteiben fogják szítani az emberek közti ellentétet (is), az összefogás helyett. Tehát a 2006-os évre sem ígérhetek mást, „csak vért, verejtéket és könnyeket”. Nagyon nehéz év előtt állunk. Itt is, a Társaságon belül is nagyon nehéz esztendő elébe nézünk, Magyarországra is

nagyon nehéz év vár, és az egész világ nagyon nehéz év és nagyon nehéz időszak előtt áll. Mindezzel csak a jótett állítható szembe, az, hogy mindenki tudása, lehetőségei, adottságai és képességei szerint mit tud gondolattal, szóval és cselekedettel, illetve ennek a háromnak az egységével mindezzel a rosszal és/vagy gonosszal szembeállítani. Hogy ilyenformán mi jót tudunk belevinni a világba, és hogy miként tudjuk a világot ilyen értelemben **jóvá tenni**.

2005. november 8-9., december 26-28.

A Magyar Antropozófiai Társaság Bimbó úti központjában
2005. december 28-án elhangzott előadás szerkesztett szövege.

JEGYZETEK

Ez a 2005-ös évről tartott előadás szerves folytatása a 2004-es esztendőről írott tanulmányomnak. Lásd Korcsog Balázs: *Kiskarácsonyi Rückschau (Újév ünnepe és a 2004-es év a szellemtudomány fényében)*. Új Impulzus, 2005/1. 29-36.o. Lásd még antropozofia.fw.hu.

1. Churchill akkor tette ezt a kijelentést, amikor 1940-ben, a második világháború elején Chamberlaintól átvette a miniszterelnökséget.

2. Lásd Korcsog Balázs: *Kiskarácsonyi Rückschau.. 2. fejezet: 2004-es Rückschau (A 2004-es év eseményeinek történelmi szimptomatológiai vizsgálata)*. Új Impulzus, 2005/1. 31-33.o.; illetve antropozofia.fw.hu.

3. Korcsog Balázs: *2005. áprilisa*. Új Impulzus, 2005/2-3. 36-37.o.

4. Korcsog Balázs: *A bajor pápa (XVI. Benedek és a kétféle müncheni impulzus)*. Új Impulzus, 2005/2-3. 14-16.o.

5. Lásd Michaela Glöckler *Kezdődik a „fej influenzája”? (A madárinfluenza szimptomái és kihatásai)*, Hans-Christian Zehnter *Kalitkába zárt, vagy szabad, mint a madár (Az ember viszonya a madarakhoz)* és Klaus Dumke *A fertőzőképesség (A mikroorganizmusok okkult háttere)* című írását. *Das Goetheanum*, 2005/45. (2005. nov. 4.). M. Glöckler és K. Dumke írása magyarul is megjelent (előbbi Drahos Sándor, utóbbi Göröntsér Márton fordításában), lásd Új Impulzus, 2005/5. 26-30.o.

6. Lásd a harmadik és negyedik jegyzetet.

7. Korcsog Balázs: *Michael és az Ecclesia-lény: Antropozófia és Antiszófia*. Új Impulzus, 2005/4. 10-11.o.

8. Rudolf Steiner a földrengésekről, vulkánkitörésekről és egyéb elemi csapásokról és természeti katasztrófákról többek között a következő helyeken ír, illetve beszél: *Szellemtudományos embertan*, 12. előadás (*Mefisztofelész és a Föld rengései*) (Berlin, 1909. jan. 1.); *A karma megnyilvánulásai*, 7. előadás (*A természeti elemek általi történések, a vulkánkitörések, a földrengések és a járványok viszonya a karmához*) (Hamburg, 1910. máj. 22.); *A karmikus összefüggések ezoterikus vizsgálata II. kötet*, 17. előadás (*Elemi csapások, tömegbalesetek és civilizációs katasztrófák karmikus megvilágításban*) (Dornach, 1924. jún. 29.).

9. Korcsog Balázs: *Kiskarácsonyi Rückschau*. 3. fejezet: *Szökőár, szökőév, 2004 (A délkelet-ázsiai cunami és a földrengések szellemi háttere)*. Új Impulzus, 2005/1. 33-36.o.; illetve antropozofia.fw.hu.

10. Szergej O. Prokofjev: *Szembesülés a Gonosszal és legyőzése a szellemtudományban. A Jó Alapköve*. Fordította: Illés Dolly. Lektorálta: Maasburg Márta. Új Impulzus Karácsonyi számának melléklete, 2001/5. 16-17.o.

11. I. m. 17.o.

12. I. m.. 17-18.o.